

dan nogle helt elementære ting, jamen så prøver vi under staten, og så må vi sørge for, at det bliver gjort.

Hvad skal vi så bruge testene til? Vi skal bruge dem til at blive bedre til at evaluere. Det er jo helt fundamentalt, at hvis et menneske ved, at det bliver hørt i noget, at det kan se frem til, at det på det her tidspunkt bliver hørt i noget, så vil det selvfølgelig også gøre sig ekstra umage. Det er da også fuldstændig i overensstemmelse med, hvordan den virkelige verden ser ud rundt omkring, der bliver man jo også hørt i de ting, som man nu engang beskæftiger sig med.

Det er en sund udvikling, og der er intet problem i det. Det er et fremskridt, også selv om SF ikke synes det, men når SF er imod, kunne det jo være, at det var godt.

(Kort bemærkning).

Thomas Krog (SF):

Det er jo en meget interessant argumentationsrække. Her indfører flertallet nogle nye ting i folkeskolen, som lærerne, eksperterne, vender sig imod og siger, at det her ikke er løsningen, at det ikke er den løsning, vi skal have, at vi skal bruge nogle andre redskaber.

Til de mennesker siger man så: Nu skal I få det her til at virke. Med de redskaber, som I selv har advaret imod, skal I få det til at virke, ellers laver vi bare en statsskole. Altså, er det måden, man motiverer på? Er det måden, man viser tillid på, som Dansk Folkepartis ordfører snakke om før? Altså, jeg synes nærmest, det er afpresning.

Den måde, man så skal få det til at virke på, er netop ved at få de her testresultater til at blive så gode som overhovedet muligt. Der må jeg sige, at den her ensretning, vi har snakket om før, bliver jo virkelig voldsomt øget, når truslen igen er, at der siges: Hvis ikke I kan finde ud af at håndtere de her testresultater, så er det bare statsskole, vi snakker om. Nu er det sagt.

(Kort bemærkning).

Martin Henriksen (DF):

Jeg har ikke noget imod at sige, at for Dansk Folkeparti er det indholdet, der er det vigtigste. Det handler om, at indholdet lever op til vores forventninger, og hvis kommunerne ikke er i stand til at gøre det, som vi forventer af kommunerne, så har jeg ikke noget imod at sige, at Dansk Folkeparti så vil arbejde for en statsskole, for så må staten tage sig af det.

Men det er jo ikke det, der ligger her. Der skal jeg da også være ærlig og sige, at det er det da ikke. Det er jo stadig væk kommunernes ansvar fremover. Det, vi bare siger, er, at nu forpligter vi kommunerne til en gang om året at lave en kvalitetsrapport, hvor de skal se på, hvordan det går i deres lokale skoler.

Hvorfor er det forfærdeligt? Jeg forstår det simpelt hen ikke. Hvorfor er det forfærdeligt? Hvorfor er det det? Det forstår jeg ikke. Det er mig simpelt hen ubegribeligt, hvorfor det skulle være forfærdeligt, og der er altså lærere, som er for det her. Danmarks Lærerforening har kørt en massiv kampagne, som de har kørt ganske udmærket, det skal jeg da ikke benægte, men det ændrer jo ikke ved, at der også er folk, som er for. Det ændrer ikke ved, at der også er forældreorganisationer, som er for, som synes, det er godt, som synes, det er fornuftigt, og det ændrer ikke ved, at der er en lang række internationale rapporter, som peger på, at Danmark ikke gør det godt nok. Nu forsøger vi at gøre det godt nok, og vi mangler stadig et klart svar fra oppositionens side: Hvad er det oppositionen vil?

Oppositionen siger bare, at det fra Dansk Folkepartis, fra regeringens, fra Socialdemokratiets side er dårligt, men vi mangler et klart alternativ. Hvorfor kommer alternativet ikke? Man siger bare, at vi skal overlade det hele til lærerne. Jo, jo, selvfølgelig skal vi da også overlade noget til lærerne, men vi må nu også lige sikre, at det går i den retning, som vi forventer, og som vi ønsker det skal gå. Det er da ikke for meget at forlange, men det mener SF måske.

(Kort bemærkning).

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Da jeg en enkelt gang har brugt udtrykket ædel kappestrid, og da det også er blevet citeret i dag, vil jeg gerne præcisere følgende:

Først og fremmest er resultaterne af disse test hemmelige, også når de behandles i kommunalbestyrelsen, og deri er der intet usædvanligt, intet usædvanligt, fordi kommunalbestyrelser nu engang behandler masser af sager, som er hemmelige.

Så forholdene omkring denne fortrolighed er fuldstændig som forholdene omkring de masser af andre fortrolige forhold og sager, som kommunalbestyrelser og udvalg beskæftiger sig med.